

CALL No. { P 9242
P 9515 } ACC. No. P. 44

Pr. Pr.

AUTHOR _____

TITLE سید کاکی

[illegible]

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Rs. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

[illegible]

ان راه گم کرد چنانکه سوین داماد راجه میگرد رسیده داماد راجه چکند را شناخت
نیرباد داد سوین و دژ دوت کرد و برابر خود بنشاند و حقیقت خود گفت که از طفیل برت کاو
ین بهر زنی یافته ام لیکن برت اکاوشی از دل و جان نکرده ام ازین سبب راجه برین
ایم نخواهد ماند اگر از دل و جان میگردم گاهی این راجه از دست من نیست الحال از توجه
راج قایم میباشد سولیگها را زاده پرسید که هر چه بفرمائی بگویم راجه قایم ماند سوین گفت
بند بر بجا گها نام دختر راجه چکند زن من هست از ابتدائی آن کیفیت من با دختری گفت
از ایگار او راج من قایم خواهد ماند زنار دانا را زانجا حست شده در شهر خود آمد و بهر چند بجا
انگار نمود و تعجب ماند و گفت که با راجه خود در برده بشوهر هر چه برسان ترا از آنرا عظیم خواهد شد
سولیگها از خانه او چند بجا کار اسم را گرفته مشغول بند راجل بر پت رسید چه بنید که کجایشان
پشیا میکنند چند بجا گها پرکار ده دژ دوت نموده هر دو دست بسته افتاده و کجایشان
پرسیدند که آنجا اندی و کجا خواهی رفت چند بجا گها جواب داد که ای مهربان که شوهر من بالا
این برت راج دیو لوک یافته است چندان او بکار دهم فرماید که از آن و هر چه در انجا بروم و
ر کجایشان از چند بجا گها جاک گنایدند که از طفیل آن جاک چند بجا گها دوتا د
یافته بالای برت رفت و در انجا از شوهر خود ملاتی گردید سوین از دیدن چند بجا گها
بسیار خرم و خوشحال گشت هر دو سر گذشت خود هر دو گفتند چند بجا گها که تمام اکلایی
کرده بود چیل آن تمام شوهر خود سنگاپ نمود که راج قایم ماند و هر دو پیش و عشرت مشغول شدند
هر کس که خاتم ریان اکاوشی گوید و بشنود او را بچیل سپید خواهد شد

بروزی نام کاوشی که در ماه سیاهمه میشود بران باید گفت هر کس که مقام این اکاوشی
بجوید و بشنود بچل اسمی در چاک باد و پرت خواهد شد

مقام کاکاب بدی اکاوشی رمان نام

۲۳

راجه جی شمر سیدی نامته در اوایل ماه کاکاب که اکاوشی میشود نام و مقام آن چگونه است
و شرف آن چیست سری کوشن فرمود که ای راجه و صرم آتما زمان نام این اکاوشی است
در بگ و و او هر چند نام راجه بسیار زور آور و و صرم آتما عادل زمان بود و از قوت مازو
خود چند دفعه معاونت اندر کرده بود از نیت از راجه اندر و جمیع دیوتا دوستی و اخلاص داشت
و در خانه خود چند رجا گها نام و خرد داشت راجه او را به سوین نام پسر راجه چندین
نام زد که در روزی که سوین از خانه بد بخانه خسر خویش آمد روز رمان اکاوشی
رسیده بود چند رجا گها دختر راجه و در دل خود گفت که ای نار این جیو پار به چه شوهر
و اینجا آمده و پدر من بروز اکاوشی برت چه کس میکند و هر کس که طعام بخورد او را
بجان میکشد و شوهر من تاب گرسنگی ندارد چگونه روز برت خواهد شد بروز و سخی چند رجا
از شوهر خود گفت که بهتر است که بخانه پدر خود بروند از شارب نخواستند شوهرش گفت
هر چه شود شود برت نوار هم خود چون برت اکاوشی نمود ماد و پسر برت داشت بعد از آن
بروز گرسنگی که بسیار غلبه کرد در تمام اندام گرمی پیدا شد بعد و پیر جان بخت تسلیم کرد و بر کنار
دریا برده آتش دادند و چند رجا گها همه کابج کر از دست خود کرده همراه شوهرش
بعد از مردن سوین از طفیل برت مذکور در مندر اچل پربت جایگه و در بنیادیه نامی شدند
بشار الیم پربت شد و انواع انواع خوشبو و اقسام اقسام دولت و مال آرام نمود
گرفت و تمام دیوتا فرمان بردار او شدند و تمام زمین انبار از زر سوین و مهر دار و در و جواهر
و لعل و یاقوت آراسته بود راج کر و ن گرفت همین طور چند مدت گذشت بعد از آن سوین
نام ز نار و ار که در شهر میگذشت میبازد از آید لعل بسیار تیشیا کرده بود و حبه تیر تیر از شهر خود باز

مقام بدی اکاوشی است که در ماه سیاهمه میشود بران باید گفت هر کس که مقام این اکاوشی
بجوید و بشنود بچل اسمی در چاک باد و پرت خواهد شد
مقام کاکاب بدی اکاوشی رمان نام
راجه جی شمر سیدی نامته در اوایل ماه کاکاب که اکاوشی میشود نام و مقام آن چگونه است
و شرف آن چیست سری کوشن فرمود که ای راجه و صرم آتما زمان نام این اکاوشی است
در بگ و و او هر چند نام راجه بسیار زور آور و و صرم آتما عادل زمان بود و از قوت مازو
خود چند دفعه معاونت اندر کرده بود از نیت از راجه اندر و جمیع دیوتا دوستی و اخلاص داشت
و در خانه خود چند رجا گها نام و خرد داشت راجه او را به سوین نام پسر راجه چندین
نام زد که در روزی که سوین از خانه بد بخانه خسر خویش آمد روز رمان اکاوشی
رسیده بود چند رجا گها دختر راجه و در دل خود گفت که ای نار این جیو پار به چه شوهر
و اینجا آمده و پدر من بروز اکاوشی برت چه کس میکند و هر کس که طعام بخورد او را
بجان میکشد و شوهر من تاب گرسنگی ندارد چگونه روز برت خواهد شد بروز و سخی چند رجا
از شوهر خود گفت که بهتر است که بخانه پدر خود بروند از شارب نخواستند شوهرش گفت
هر چه شود شود برت نوار هم خود چون برت اکاوشی نمود ماد و پسر برت داشت بعد از آن
بروز گرسنگی که بسیار غلبه کرد در تمام اندام گرمی پیدا شد بعد و پیر جان بخت تسلیم کرد و بر کنار
دریا برده آتش دادند و چند رجا گها همه کابج کر از دست خود کرده همراه شوهرش
بعد از مردن سوین از طفیل برت مذکور در مندر اچل پربت جایگه و در بنیادیه نامی شدند
بشار الیم پربت شد و انواع انواع خوشبو و اقسام اقسام دولت و مال آرام نمود
گرفت و تمام دیوتا فرمان بردار او شدند و تمام زمین انبار از زر سوین و مهر دار و در و جواهر
و لعل و یاقوت آراسته بود راج کر و ن گرفت همین طور چند مدت گذشت بعد از آن سوین
نام ز نار و ار که در شهر میگذشت میبازد از آید لعل بسیار تیشیا کرده بود و حبه تیر تیر از شهر خود باز

و از این بید گفت که از شما پوشیده نیست و به چه امید و در صورت لوکی با لکپور نام شهری است در شمال
 اندر زمین نام فرزندان است با و پیغام من برسان که پدرت در غاب و در پنج روز از این شهر
 نایمی ما از جم لوکی شود و بیکیشتی لوکی پراپت شوم از فرزندان که بگویم نگاه در دایره ای که خوا
 اندر نام اکاوشی بیاید برت آن مع قبایل و رعیت نمرود برز و او دشمنی نام من است پ
 سازد از ان قبیل برت مذکور از و در پنج خلاص شده به بیکیشتی پراپت خواهم شد از این قبیل و بیکیشتی
 نگاه خواهی داشت که متوجه ام برز و از این یک و ده نام جنود و سوار دال و سوار و بر سر
 چیزی بخورد و در عورت نرود و برز و اکاوشی ایشان نموده بودند و در چهار روز و در این جنود زمین
 ماده گاو بد و برز و او دشمنی هر چه شکلی یعنی برت و باشد مع مردان قبایل خود و آن به بر بهمان و فو
 داده شکلی برت اکاوشی بنام پدر خود سازد همین سخن گفته نار و سن و بیکیشتی لوکی رفتند و پانچم راه
 بهی که نار منی بهیست گفته پدرش نهانیده بود برت نمود و آنوقت از آسمان گاه باریدن کرد که اسی با
 بهیست از دهم تو پدرت به دهم لوکی رفت راجه مذکور برت و آن و شکلی اکاوشی
 نمود پدرش به بیکیشتی پراپت شد هر کس برت اکاوشی باین طور نگاه دارد و مهاجم آن بگوید
 و بشود او ریحل آید جگ پراپت خواهد شد +

عناظم اکاوشی سیدی ماه کنیا را که تمام

راجه جیو شتر پر سید ای برنجیو در آفریاه کنوار که اکاوشی بنیو نام و مواتم آن چگونہ است
 سیریکرشن جیو فرمودند با یکس نام این اکاوشی است و مواتم آن سیرین که اگر تمام برنجی
 زراعت شکست نموده جز زراعت داران بیدار و سوبن بهار بر سیمیر پیت شکست کند پیر برت اکاوشی
 کھیل آن نخواهد بود کھیل این همه باید شتر و اگر کسی در جنم بسیار پیشیا کند کھیل آن در شکار
 سونون سیریکرشن باید دانست و اگر برت زنجل کند ده نشت از طرفین باور و ده نشت از
 جانب پدر و ده نشت از سمت زن بگذرد سوار شده بکشد که این نشت بیشتر بهین پنجم

از سن غذایی شده باشد که از سبب آن چنین بد نوع آمده شما را طریح دارند به شما و خدمت رکبیشتر
 میروم پیغمبر میفرماید این سخن گفته راجه تنها سوار شده راه میایان گرفت در اینجا پیغمبر که سنگی رکبه
 و انگار رکبه در اینجا پیشیا میکند در اینجا راجه به سپ فرو آورده دست بسته استاده و نذر کرد و رکبیشتر فرمود
 که ای راجه ملک تو بخیریت است باعث آمدن حصیت با من بگو اگر کیفیت و با جرای خود بیان نمود و رکبیشتر
 گفت ای راجه در این تو خیر ال پیشیا میکند بر پراختن نشود از آن جهت شک سالی افتاده است
 آن خدای را بجان کنش که پراختن عالم نیز و دیوان بیار در راجه گفت که این از ناخوشی که با کنش نامم
 پیغمبر میفرماید که از نمودن آن پراختن برود و باران بیار در رکبیشتر گفت که در آخر ماه بجا و
 پیمان نام اکاوشی خواهد آمد بر آن اکاوشی این تمام مردم ملک نگاهداری باز فضل برت مذکور
 همه عدا به از عالم برود و بارش باران شود و زراعت خواهد شد و رعیت آسودگی خواهد یافت
 راجه و دهم اقرار راجه بگوید این یعنی از رکبیشتر آن دریافت پیمان نام اکاوشی راجع رعیت برت
 نگاهداشت و بریزد و اکاوشی باران بسیار باریدن گرفت و در تمام روز زمین از آبی گروید و راجه بوقت
 رحلت ازین جهان فانی بکنی که پراخت شد ای راجه هر کس مقام اکاوشی بگوید و بشنود آن را
 محصل رسیدن پاک پاپ شود *

مقام اکاوشی اندر اکتوا ریبری

راجه جد شتر رسید ای ناراین اکاوشی که شن سجیه ماه کنوا که می آید نام و مقام آن چگون است
 سر یکرشن جویو فرمودند که اندر نام اکاوشی مذکور است مالک پشتری بود و در اینجا اندرین نام
 راجه راج یکر و بسیار دهم آما بود و در اینجا ناراین شغل داشت روزی نار و صحن بخانه اندرین
 اند بسیار تواضع و تکریم و پیرایان کرده راجه دست بسته استاده شد و نذر نمود و پسند خود پیشاند
 بعد از آن ناراین رسید که ای راجه بخانه تو خیریت است راجه جواب پرداخت که ای رکبه از خود
 شما دیدار گرامی بخیریت شتم باعث تشریف آوری بفرمایند که بدلی و جان منت دارم ناراین گفت که
 راجه در جرم کوک رفته بودم راجه دهم راج بسیار تواضع نمود و در اینجا پدر را در عذاب و فرزند گرفتار

پهل آن چکونه است میر کشن فرمود در ایام ست جگ و رشهر او هر چند نام راجه بسیار هم آتھا بود
 و بشن بچکست نسل او در جهان نبود بسبب پراچھیت پورب جنم بر راجه بر چند نفر تھ افتاد اول زن و فرزند
 نو در آخر وقت بعد از آن خود را بدست چٹال فروخته در خانه چندال استقامت و رزید و زھر خدمت اوجھا
 می آور و بعد از این مدت میگویم که بھ بر کھ به راه خانه چندال گذر کرد و بر چند کہ بہ روزانہ او نشسته بود و متانہ
 بہر دست لبته بر کھ پیش کشا کرد و کھ پیشہ پید تھ بہر آومی بر روزانہ چندال چہ داشت سہ راجہ بہر چند
 تا بر آ خود شغل بیان ساخت بعد از آن ر کھ پیشہ بر او بہر بان گشت و فرمود کہ ای راجہ و را د ایل
 ماہ بھا و ون اجا نام اکادشی می آید آن برت را نگاہا ما را لطیف برت اکادشی زن و فرزند
 از تو ملاقی خواهند شد نہ بانہ رایج خود خواہی یافت در وقت انتقال ازین جهان خانی مع شھر خود بیکٹھ
 خواہی رفت ر کھ پیشہ این سخن گفته از نظر غائب شد چون راجہ بر چند اجا نام اکادشی را برت نمود از
 لطیف برت مذکور باز ران او زده با بر پات شد و زن و فرزند خود را یافت مدت بسیار رایج کر وید
 از آن مع شھر او و بہر بیکٹھ پراپت شد ہر کس و ما تم اکادشی اجا بدل و جان بشنود یا
 بگوید تکلیف و تفرقہ نہ بیند و بہر بیکٹھ پراپت شود

نہ

مهاشم اکادشی سدی بھا و ون پد مان نام

راجہ جھ شطر بر سید ای پر مجھ در آزاہ بھا و ون اکادشی کہ در کل چھ میشد نام و ما تم آن
 ازین بگوئید کہ آرزوی شنیدن آن بسیار دارم میر کشن فرمود کہ ای راجہ نار و از بر مجھا پید
 بود آنچه بر مجھا از نار و گفته بلا تکلف بتو میگم کہ در ست جگ ماندھا تا نام راجہ رایج سیکر تمام ملک
 او آبادان بود ہر کس با بارام میگذا رانید کسی رایج گونہ برنج نبود و بہر اعت در زمین بسیار میشد بعد
 از مدت بسیار در ملک راجہ خشکی افتاد و باران نہاید و در زمین زراعت ناپدید گردید تمام خلق اگر کسی
 بجان آمدند و متفق شدہ پیش راجہ و او خواہ شد کہ ای راجہ باران نمی بارد و خشکی در ملک یارہ
 گردیدہ غیر از غلہ تمام عالم می میرد و لذاد او خواہ شد ہمہ راجہ مجھ را سلی را و و گفت کہ شمار آسکھ کنید
 لیکن من در و انت خود درین جنم عذاب نکردم کہ از آن پراچھیت باران نمی بارد و جنم سابق

جواب داد که تیر و اتانام اکاوشی مذکور است در آوایل جنگ و در پانک پور نام شهری بود که می حب نام
 راجه راجا آنجا سیکر و بسیار دهرم آتاوشن جنگیت بود لیکن او را نذرشت روز چهارم وز او عیبت در چنان
 مچو زست و جمله ساکنان شهر را طاعیده گفت که سن در و انست خود و درین جنم پاپ نکروم محام نیست که در آنجا
 سن اولادیشتر داشت آن چلیست که در غل غل شوایان مذکور ابسا خیرا بهانه ان جمله وز او غیره از نزد راجه برضا منتهی چون
 زفتند و شخص ده جا یکدیگر گفت که کشته شمایم که در رسیدن روز و در یکشنبه که در سست است از ده شدن و نشانی که در
 در پیکر بان را در در یکشنبه گفت که شما درین ده جا آتاوشن چلیست که در آنجا که در ای میا پور که می چه نام
 از طرف اولاد و دهرم است بنابر آن بنی است شریعت رسیدن ام که کیده ام سبب فرزند نشین و یکشنبه که در سست
 بعد از سستی راجه برآورده گفت که ای روز را راجه شما در خیم سا بقا بقا بود و در یکشنبه روز و شش روز در
 و غیره و غیره با غریبه و بدیهات رفته میفر و گفتند روز و بوقت دو بهر و یک و دهرم رسید و یک با نرفی آب بود
 و در آن یک که در کشته سگ آب می نوشید و هم در میان رفته سبب شنگی کو را از آب نوشیدن که سبب
 نشد بود و در کرده خود آب نوشیده از آنجست راجه شما از اولاد و دهرم است بعد از آن و در ای را که گفتند
 که اسر و کشته شمر می پیکار فرمایند که از ان دهرم این پر اچیت راجه و در شده فرزند نشود و یکشنبه
 شمار کان شهر برت تیر و اتانام اکاوشی که در آخراه ساون می آید لگاداشتند چهل برت مذکور بر
 خود شکلب نمایند از طفیل برت مذکور فرزند خواهرش را از نشیندن این سخن همه بنیانه خود با آندند
 و برت تیر و اتانام اکاوشی حسب الارش در کله لگاداشتند و برز و او ششی چهل برت مذکور بر
 شکلب نمودند و از رافی راحل شد بعد از ماه فرزند تولد کرد و بسیار دهرم آتاوشن جنگیت
 ای راجه هر کس مقام تیر و اتانام اکاوشی بدل و جان بشنود و بگوید بی اولاد نماند و بوقت رحلت
 ازین جهان فانی به یکشنبه میرا پت شود

مقام اکاوشی اجا نام بدی ماه بجادون

راجه جادشتر رسید که ای پر بهور و اوایل ماه بجادون اکاوشی کرتن سچیم میشود آنرا چنانام

نہ بیدار چا نہ نمودم را ہر بسیار خوشحال شدہ گفت کہ اسی برہمن از من چیزی بخواہد و نیم قدم در خواست
ما تم را چہ بل آب طلبیدہ خواست کہ شگلنب نماید و نہیض من چکر پرست آمدہ اورا مانع آمد را چہ قبول نکرد
ہو از ان شکر کرد کہ روز آوند پرشت و راہ جاری شدن آب شگلنب بند نمود بعد از ان سن در آوند پرست کو سنا
کہ گاہ انداختم یک چشم شکر کو رشید و از ناخواہ آردہ چکر کوک رشت را چہ شگلنبین نمود بعد از ان من پرست
روز آوند پرست از سنا تم کہ پای در پاتال رفت و قوز در مت کوک مسر بر چہ کوک فٹ و سر ہر مسر کوک را اندک کوک
از تم سببت نیم قدم کہ باقی ماندہ بود و بر پشت را چہ قدم نہاد و من ہا فٹ بل پر پاتال رفت بعد از ان من برا و
بربان گردیدم و گفتہ کہ الحال تو انچہ از من بخواہی خواہ ہا ندیم را چہ دست بستہ ستادہ شدہ گفت کہ اسی نا تم
و را چہ راہ در خانہ من باشی چونکہ نام من بھکت بچھل ست اند قبول کردم ہر گاہ کا سکا اکاوشی از آخواہ سنا
کہ آیدہ آنرا دیوسی میگنید من سر و پ خود را بہ پاتال میفرسبم کہ در آنجا چارہ لغایت اکاوشی دیو چھان
و خواہ کا تک میشو و میباشم بعد از چہا ماہ از آنجا بخواستہ و چھ پیہ ہندی ایم ای را چہ این قسم دیومی خسیا و این نوع
بدر میشو کہ من بالو گفتہ ہر کس مها تم برت اکاوشی کا سکا نام بکنند و بگویند و بشنوند آنرا اچھل اسمید جگ میشو

بھل

مها تم کاوشی اول بدی ماہ ساون

اچہ جید شتر از کرشن پرسید کہ اسی از تہ جامی اکاوشی کہ در کرشن چھ ماہ ساون میشو و مها تم آن
پسیت و نام آن کہ نام تفصیل برتہ او بن بگویند کہ کرشن فرمود کہ اسی را چہ در پشین اوقات آنجی
رہ از بر چھا پرسیدہ بود و چہ بر چھا بدار و گفتہ بود تو بیان میکنم نار و شمن پرسید کہ اسی بر چھا احتیاتی
اکاوشی بدی ماہ ساون بگویند بر چھا گفت کہ اسی نار و کا دانا نام اکاوشی مذکور ست ہر کس کہ تیر تھہ
م روی زمین نماید و برابر سیمہ طلا دان نماید و تمام رو زمین را بہ زنا و داران بہ ہر بار ہر برت
امرا اکاوشی کہ باعث تدا و رست نماید غلتواند کہ وہی را چہ ہر کس کہ مها تم اکاوشی بگوید و
بشنود و در اچھل اسمید جگ پراپت شود

۱۸

مها تم اکاوشی تیر وانا نام سدی ماہ ساون

اچہ جید شتر پرسید کہ اسی نا تم جگ لیس مها تم اکاوشی سدی ساون بن باید گفت بھکوان

از آنجا که هر شب گرسنگی از نامی رود بیاس فرمودند ای مجسم حسین هرگاه که نگاه داشتن
 همه برت نتوانی در ماه چیه که آنرا سکل چیه میگنیز جلا اکاوشی می شود آفرود برت ز جلا
 نگه داری و تمام شب جاگن کنی و تمام سال بسبت و چهار اکاوشی که بشود و آنچه و حرم برت بپایند
 اران روز توارانی خواهد شد ازین جهت مکرر تو میگیم که در آن روز با بفرود برت ز جلا اکاوشی
 که می شود و نگه داری و هرگز از دست نروای داد و برت ترا با بدوان بچهارا رو آب بکن که ز بهر جهان
 نجات یابی هر کسی که برت اکاوشی مسطور بکنند و مقام آن بگوید و بشنود آنرا حاصل می شود

پیرا پت شود

۱۵

مقام اکاوشی بدی ماه اساطیر چو گنی نام

را چه چو شش بر سید اکاوشی که در اوایل اساطیر میشود مقام آن چگونه است و نامش چیست
 سری کرشن چو گفت که ای راجه و حرم او تا راجه گنی نام اکاوشی است که در کرشن چیه
 اساطیر میشود و در سرگ لوک کویر چنڈا اسی پرستش و ما دیو سیکر و دهم بخت مالی بر و بخت
 پرستش و ما دیو گل می آورد و دوزی مالی مذکور گل ازمان سرور آورده و در خانه خود رسید زن او را
 عایت حسن جمال بی نظیر بود و از دیدن زن شهوت بر او غالب آمد و در خانه خود با زن بعیش پرداخت
 راجه کویر بر ای پیشش و ما دیو انتظار بسیار می کشید چون وقت پرستش گذشت بعد از آن کویر
 از خدمتگار آن فرمود که امروز مالی گل نیاورد باعث آن چیست خدمتگاران گفتند ای مالی
 مالی مذکور در خانه خود بفرغت با زن و رعیش و عشرت است آن راجه گفت که او را حاضر کنند
 خدمتگاران از فرموده راجه کویر او را پیش راجه حاضر کردند راجه بسیار غمخنده گفت ای مالی
 آن گلهما بخت پوجای و ما دیو طلبیده بودم و تو نافرمانی کردی لهذا تو و سراب سیدم که در تمام
 بدن تو نیز ده جای برص خواهد شد و از صحبت زن که برای او در خانه نشسته بودی جدا شده
 و مرگت کوک رفته از تنهای این عمل گرفتار خواهی گردید و از دین سراب جان فو
 مالی مذکور سنج گشت و سرگ بر کوه در هرت ملک آمده بسیار حیران و پریشان شد و هر

پاتک از تن او دور شود تو چه نموده بیان فرمایند رکش شیشه گفت یک برت تو میگویم اگر بر سر سیم
برت پاپ و پاتک داشته باشد از طفیل آن برت دور شوند در آفریاه بسیار کهنه مونی نام اکاوشی
برت سوزنده گنایان بزرگ است از اصدق دل برت کن پس راجه خوشحال شد و برت اکاوشی
نگاه داشت چون و و او ششی شد از سرگ لوک یوان ملا آمد و تمام بدن او دیوت مهر و برت
سکمه و چکر نگار و پدم در دست بختی ملا در گلو افتاد بر یوان شده پیکه لوک برت
ای راجه از طفیل برت مونی نام اکاوشی موچه یافت هر سیکه ماتم این اکاوشی بگوید و بنزد
دوم سکلپ نیز اگر گویا و برت خواهد شد

مهاکم اکاوشی عقیقه بدی نام

راجه چند شمر پرسید ای پرم که در اوایل ماه چلیقه که آنرا کشتن چچه میگویند اکاوشی اتر نام
میشود و پهل و مهاکم آن بن بگویند سر کشتن گفت که ای راجه از نمودن برت اکاوشی مذکور
پهل تمام تیره و جگ و چپ و تپ و نیم ازین همه پهل زیاده باد برت شود و اگر بر همه پهل
باشد برابری کرده باشد از برت اتر اکاوشی همه دور می شود وقت انتقال از
جهان خانی بکلیه برت گرد و بر که مهاکم بشنود و بگوید ثواب عظیم باید و ثواب تملک نیز اگر برت
مهاکم اکاوشی عقیقه بدی نیز خلد نام

مهاکم اکاوشی عقیقه بدی نیز خلد نام

بهم سین از بیاس پرسید که ای پرم گویا راجه چند شمر و ارجن و سهریور و کل و کشتی و
در ویدی همه ما از من همین میگویند و برام این هستند که برز اکاوشی طعام خورد و مرا
روز بغیر از خوردن و دفعه طعام آرام نمی باشد و اشتها بسیار غلبه می کند چون که برز
اکاوشی اگر سینه باشم پاس گفت ای هم سین اگر از عذاب و دوزخ ربانی بخواهی
و سرگ لوک برت شدن از دوزاری برت اکاوشی را از دست مده بهم سین باد
جواب گفت که ای پرم گویا چیزی جگ و سمن و چین سوای برت اگر باشد بمن بگو
که از طفیل آن از عذاب و دوزخ خلاص شده بر بکلیه برت شوم لیکن برت اکاوشی ممکن

یازدهم غصه کردن و یازدهم نزد عورت رفتن سینه دهم بسیار سخن گفتن و دوازدهم واداشی از
دوازدهم نیز بر سینه واجب دانند اول در آوند روین خوردن و دهم تاش خوردن سوم عکس
دوازدهم شود پنجم روغن سیاه ششم خلان گفتن هفتم نزد عورت رفتن هشتم جامی نایاک
نهم دغا دهم حسد از پندال و غیره ملاقات کردن یازدهم غصه کردن و دهم دیگر جماع نمودن دوازدهم
الوده بر خوردن نهم برین وجه برت اکاشی بر پونی نماید و قیل ازین کحلشیران کرده آمده اند
هر کس مهاتم اکاشی بگوید یا بنمود او را دهم هزار گنوب است خواهد شد

11

ما تم اکاوشی ہو نہی سکل محمدیہ

راجه جی ششتر رسید ای ناراین از آفریانه بسیار کله اگاوشی که میشو نام آن چیست مباح آن چگونه است
 سیر کردن فرمودند کای راجه مرهونی نام دارد و سمری را چندی از شبست من راجه ششتر رسید
 بودند کای راجه از جانی سیتا بسیار تقدیر کشیدم اند اندیشه میدارم چنین اولیاری نماند و بچه پاره
 با نماند که از آن پسر آهسته غلصی یاجم شبست من گفت که بر چه نام شما زننده و در کفند
 گمان است هرگاه که شما از جهان فانی اندیشه می نماند و ای بر حال دیگران شما چه کله انتهم جانی هستند
 لیکن سبکزار کله عالمان بشما میگویم بر کناره و ریای سستی بیدر املی نام شهری بود و راجا
 و لیسپ من راجه راج میگوید بسیار و در آخر تابو و پنج سپهر نشست چنانچه تمام دولت پدر خود در قمار بازی
 و طوایف داشتن هرگز که در هر چند کله پادشاه و در امل فاعل آندید هیچ سود نداشت راجه امل علاج شده
 و از خانه بدست است بعد از آن و زوی کردن گرفت روزی پاسبانان او را گرفته راجه خبر رسانیدند
 راجه او را از ملک خود بدر کردند و ملک بیگانه رفته و جنگی عقب جانوران نبرد یک آسم که بدین
 من راجه ششتر رفت و در اوقات راجه ششتر مسطور از ایشان گنگاجی در آسم خود رسیده و راجه جی
 خود از دست مالیدن گرفت که قله آه آب از ده جوی راجه ششتر مسطور بر تن او افتاد و جانوقت تمام پات
 او از تن بر رفتند و فوسه بد از طبیعت او بدر رفت هر دو دست خود را بسته پیش راجه ششتر استاد
 گفت که ای مهابراج کسی که پاسبان کرده باشد و در خانه او دولت نباشد چگونگی بدوان خرم نمون

یا بگو بپیش آمدید جنگ با ویراپنت خواهد شد

مهاجم اکاوشی پدری ماه بیسیا که سرود هانام

علا

راجه چدر شتر از جنگ گوان پرسید که در اوایل ماه بیسیا که اکاوشی میشود مهاجم و نام آن منجوان
 که بنوم سیر کیش فرمودند که ای شوریده دشمنان بروی منی نام این اکاوشی است راجه مانده
 و راجه مند ناراین راجه کلان بودند و از مشرق تا مغرب راج میگردند از طفیل این اکاوشی
 بگو چیه پاپت شنید هرگاه که بریضا سستی را پیدا کرده سر سه لوک را حسن و نقل و شتور باد و داد
 بعد از آن از دیدن او بموت شد خواست که نجات خود را بگذارد چون این خبر به جادو رسید
 مهاو دیو در دل خود گفت که هرگاه که سار نه نماند این سه لوک اینکار از دست خود نجات تمام عالم ببرد
 شد بهتر است که این را بایکشت مهاو دیو آمده سر برهارد جدا کرد و جدا شدند بریضا و مها
 سار هم بدینا گردید سر بر مها برگردن مها دیو چسبید بر خنک که مها دیو تیر تیر و جنگ هم تو
 و چپ و چپ نمود و هم بتا رفت و سر از گردن مها دیو جدا شده مها دیو بر و منی نام اکاوشی
 را برت نمود از طفیل برت اکاوشی از آن بر محض هدیا خلاص شد و بتی که هدیا از مها دیو جدا
 سر بریضا از گردن مها دیو جدا افتاد ای چدر شتر در دنیا دان فیلی کلان است و از دوان فیلی
 سوم دوان و از بنجوم دوان و دان سو برن یعنی طلای افضله است و از سو برن دوان و دان غلبه بسیار
 است مثل دوان غلبه چیز دیگر تصور نیست از آن هم بزرگتر برت بروشی اکاوشی است هر که برت
 سواران بدق دل بکنند از دوان و بین جهان و در انجمن همه میا است لهذا ای راجه تو میگویم که
 برت مسطور نگاهداری بدین نوع که بر روز و شبی و از چیز نباید کردی و از آن روئین نباید خورد و دوم دار
 ماش سوم دال عدد چهارم دال پنج و ششم دال ششم و هفتم دال ششم و هشتم دال ششم و نهم دال ششم
 نهم و دهم تیر و یازدهم تیر و عورت رفتن ازین و ده نیز اصرار نماید و بر روز اکاوشی از سینه
 چیر اول قمار بازی دوم خنده و نهرل سوم شنیدن چهارم بجا رفتن پنجم مسواک کردن
 ششم دروغ گفتن هفتم دروغ شنیدن هشتم غازی نهم دوزی دهم جان کشتن و

الیام گندهرپ بود وزن او آنچه الیام داشت خیل صاحب حال چون الیپ درخت
 شفتگی یکساعت از خود جدا نمیکرد و هرگاه راجه او را طلب میکرد و معه الیپش راجه آمده سر و
 گردن میگرفت آن روز و بحسب ضرورت الیپ را سنجانه گذاشته آمده سر و گردن گرفت چون
 او آشفته بود سر و دست نشده که سر و کمک و لیا این پوئندر یک بود و از عقل دریافت که این
 بر روزیم از زن خود پیش راجه سر و دیگر و الحال که تنها آمده دل این در زن رفته است سر و
 خطا میکند پوئندر یک راجه در نشسته شده سرپ داد که ای پالشت پیش من سر و میکند
 و دل تو بجای دیگر است از سرپ راجه گندهرپ مذکور را هیس شده از ناگه لوک دور
 شده و در هرت لوک بر و از همون سرپ راجه پوئندر یک چنانچه سوراخ بینی او مثل چاه و تپن
 زرگ و هر یک دست و پای او نیم چون گردیده و تمام قد او مشت جوین شد از دیدن صورت
 او تمام باشندگان انجاسترسان و هر اسان شدند و از آدمی و فیل و اسب و شتر هر جاندار را
 نمی یافت او را کشته قوت خود میکرد و روزی نزدیک مندر اچیل پربت که بالاسی آن سرنی
 و کعبه تشیامیک و میا الیپا بالاسی پربت پیش رکعبه دست بسته ای تاده و تادوت کرد و کعبه
 پرسید که تو کیستی و از کجایم آئی و چه مطلب داری که اسرم با آمده الیپ گفت که دختر گندهرپ
 هستم شوی بمن الیپ نام دارد و از سرپ راجه پوئندر یک را چپس شده و هر دو میکرد
 الحال از یادوری شمت بجهان منرار تر شمسار سائیده رحم فیده چنان اچکار گفت که شوی بمن
 از راجپس چون خلصی یافته گندهرپ لوک پربت شوی سرنگی رکعبه و بیان شده گفت که
 برت کا اندا نام اکاوشی که در شکل کعبه با چیت میشود و بکل آن بشوی خود به بار
 آن از جنون راجپس خلاص خواهد گردید الیپ ازین نام خرم و خوشحال گشته برت انجا آمد و
 در هر آن بشوی خود شکلی نمود و همون روز از جنون راجپس خلاص گشته بر و بر بوان سوار شده
 به ناگه لوک رفتند ای راجه هر کس که برت اکاوشی خواهد کرد و ازین بلیات جهان فانی خلصی و
 یافته به وقت مرگ پشش لوک خواهد رسید و نام او تا روز قیامت خواهد ماند هر که نخواهد

باب بارخصه شده گفت که ای پادشاه دوازده هزار سال پیشای ماضی نمودی الحال سر اسب تو
 میدهم که در پیشان چون رفته انداز بگره که تو پیشای ما را ضایع کردی باز آنچه عذر کردی که سر اسب من دادی
 توجه فرموده میگردد که بانی از پیشان چون خلاصی یافته به اندر لوک خوانیم بیدر کھیشم فرمود که اوایل
 ماه چیت برت پاسبان چون نام اکاوشی میشد و برت آن بکن از پیشان چون خلاصی خواهی یافت
 در اندر لوک رسیدانی رسید این گفته رکھیشم مذکور از انجا بر فاسته پیش چمن رکھیشم بد خود
 شتافت چمن رکھیشم از بدین آگفت که ای پسر خام خیالی نمودی که دوازده هزار سال پیشای
 در عرض فغانی بر باد وادی رکھیشم گفت که ای پدر بقوت آن بر تو که فرامی منرا وارم لیکن حال
 چیزی ای پادشاه بچنین نمایند که تا از نمودن پر از چیت بر طرف گردد و تمام پیشای ماضی نگردد چمن رکھیشم
 گفت که ای فرزند در اوایل ماه چیت اکاوشی پاسبان موچن نام میشود و برت آن نگار تا
 از فضل طفیل آن برت از پر از چیت آن خلاصی خواهی یافت ای حیدر شتر از نمودن
 برت مذکور از پیشان چون خلصی یافته باز بصورت اصلی گردیده بر بوان سوار شده
 به سرگ لوک رفت و از چمن برت پر از چیت سنگی اولی رکھه بدر رفت و تمام پیشای
 از بجان دادند هر کس که هاتم این اکاوشی بشنود یا گوید به پیشین لوک دهم آتما پراپت خواهد
 شد و ثواب داون بیک لکھه گو باو میتوان شد

و هاتم اکاوشی شکل کھیشم چیت که کاند انام دارد
 اجداد پیشتر پاسبان که ای پسر بمو هاتم پاسبان موچن اکاوشی شنیدم الحال مهربانی نموده
 اکاوشی شکل کھیشم چیت بیان نمایند هم بگرشن چنان فرمودند که ای راجه دهم اوتا
 قبس ازین راه امه و قیپ از شست رکھیشم رسید چنانچه رکھیشم مذکور از انجا از راه
 مذکور میگفتن تبو میگویی پوندر یک نام نار و راجه در ناگ لوک راج میگردد تمام آن کو
 از جواب و طلا آراسته است در انجا کند و رکھیشم میبندد روزی راجه پوندر یک
 جشن کرد گستران کند هر پ از حکم راجه آمده سر و دلفتن و رقص گردن آغاز نمودند میان آنها

هرگاه در خواب بیدار شد و کشته افتادن لشکر دید ازین که کشته اینها بنظر نمی آمد
متعجب شد بهایان از غیب آواز آمدای راجه در جنم سابق که بهکام بودی و جانور از این کشتی این
مهر جانوران فراجم شده برای کشتن تو آمد بودند در آن جنم که تو برت اکاوشی کرده بودی از آن
سبب شناسان تو کشته شدند بخاطر جمع راج خود بکن و پیچیده و سواس بخاطر بسیار هرگاه ازین جهان
بعالم بقا انتقال خواهی نمود بهیکجه سراسر است خواهی شد ای راجه هر کس که مهاجم اکاوشی التوالا
بگوید و یا بشنود و برت نکند از تو اباسمیر جنگ و خواهد شد

۹

مهاجم اکاوشی بدی ماه چیت که پاپ موخن نام دارد

راجه جدر ششم سپید که نام مهاجم اکاوشی بدی ماه چیت بخوام که بشنوم سهر بگرشن فرمودند که
راجه ماند هاتا از لوسس که پیشتر بر سیده بود و آنرا که پیشتر راجه بسطور گفته بود و تو میگویم روز
دربن کو میر از اندر لوک آهه چن میگرد و لولیان آجچه را حد است از نت میگرد و در جهان بن سنگ چا
که پیشتر از ده هزار سال پیش میگرد و انداز در خاطر آور و و اندیشید که این کچه از تو پیشتر خود
اندر لوک خواب گرفت و نکا آجچه را از تو خود طلبیده گفت که پیشتر که پیشتر سیکنده رفته و بر پیشتر جنگ
بلکن ای راجه آجچه را که بر محبوب فرموده اندر بفاصله یک گروه از که پیشتر ان ایستاده بدین فوخت
و با و از خوش سر و گردن گرفت و رقص نمودن آغاز نهاد و از یک نیم فرت شاید که که پیشتر بر غصه
شده سراب بدید هر چند از دور با و از خوش سر و گردن و بدین فوخت که پیشتر خود از راقبه بر نیار و
جدا از ان آهسته پیش که پیشتر ان روان شدند و از نزدیک سر و گردن و انواع رقص نمودن گرفت
مهم که پیشتر ان چشم داند نمود و آجچه را از دیدن که پیشتر بیا رخط و نگشت و تاب نتوانست بی اختیار
نور از گریبان انداخته و پیشتر که پیشتر از و میان سر بر او و چشم و او نمود و از دیدن حسن و جمال آجچه
چو دگشت داور او و چشم خود را نهاد و داشت همین پافصد و پنجاه سال و سه ماه و سه روز و یکجا ماندند که پیشتر
ین قدرت را تا یک دو سهر تصور کرد و بعد از ان آجچه را دیگر و تبه اجازت خواست که پیشتر گفت تا نمودن
نچرا دیگر مبر کن آجچه گفت من میدانم که شما تا چندین هزار سال می شود که پیشتر از رفتن

مثل او کسی به هم آتما نبود همیشه برت اکاوشی سیکر و در آرمه چپاکن که برت اکاوشی بشنود
چون برت مذکور نزدیک رسید راجه و تمام شهر سناوی داد که فریاد روز اکاوشی خواهد بود
سهم مردون برت اکاوشی کنند چون روز اکاوشی شد همه بابت نگاهداشتند بوقت دوپهر
راجه و تمام باشندگان شهر بر رویارفته اشکان کردند برکناره دریا طحاکره واره بود و بعد انفرار
اشکان در دیوار رفتند در اینجا یک سبوحه طحاکره تیار کرده و از آب پر نموده نگاهداشتند و بعد
یک چرخه نوای بر شجا که از طحاکره نگاهداشتند بچیل آتوله بر سر سبوحه داشتند و بر مینا از طحاکره کتھا
شروع نمودند همه کس گوازیپ در است نشسته بودند بوقت شب جاگرن نمودند در انوقت یک
سبیلیمیکه نام آن در بندروی بدحاک گویند روز اکاوشی مذکور جانور انرا از صبح تا شام
گرفته بوقت شب در اینجا آند دید که در اینجا هجوم بسیار است در خاطر او رسید که در اینجا
تماشا به بینیم که این فرمان چه خواهند کرد چون سبیلیمیکه از صبح تا شام هیچ نخورده بود و آب
نوشیده بود بدیوهر نشست و قاشا دیدن گرفت تمام شب نشسته ماند و کتھا شنیده
چون روز و او شمی شد همه کس اشکان کردند و بجان نمودند و بارت سبیلیمیکه از اینجا به خاسته
بجان خود آمد چیزی نخورد و همه میاراج برادران شدند و آنکه تمام شب و روز گرسنه نشسته
مانده بود و آن بابت قرار دادند و تمام شب کتھا شنیده بود و از جاگرن اعتبار فرموده بچیل
آتولا اکاوشی با و ازانی فرمودند چون سبیلیمیکه مذکور از اینجا رعت کرد و خیم دیگر با
سج تمام شهری بود و اینجا راجه شد و میر حقه تمام یافت و لکجه و میجره راجه با و حاصل کرد
و بسیار در هم آتاکشت روزی از شهر خود صحبت فکاربیران آمد چون از لشکر خود علیحد
گردید در بیابان راه گم کرده در اینجا و رفت بود و زیر سایه آفرخت از اسب فرو آمده در
خواب شد بدین اثنا احوال بنیاد کرد و او رسید و تیر و تفنگ و شمشیر و همه از هر طرف انداختند
و از سبب و حرم اکاوشی یک سلاح بر او کارگشت و زمین عورتی از دهن راجه بر آمد که بسلاح
سلاح بود از دهن عورت مذکور آتش تندر با سیکر ویدان کام لشکر که گرد او بودند سوخته شدند

از سنان و منق از پرچم پارسید که مهاجم اکاوشی او را یکی ماه بچاکن از ما بفرماند که میل شنیدند
 آن دو ارم به چاگنسته ای فرزند و تربیت و قتی که را اما او تار شدند را به دست و سر را چنند در چنند
 سیتا را نبواس و او را از میان جنگل را او را سیتا را گرفته بلنگا بر زمین ری را چنند در چنند
 را سیتا را چنند سیتا را و او را نمود و چون به یونان از انکا خبر آورد و سیتی را چنند در چنند
 دل و نجوبت فتح انکا و آوردن سیتا را و او را شده و قتی که برکناره دریای سمندر رسیدند
 عبور شدند که گفتند که از دریایا که عبور نمایم از چنند بر سپید که الحال مصلحت چیست و چه
 باید کرد و چنند گفت که ای ناتاه بر شفا پوشیده نیست از اینجا و کرده مکان که همیشه است که از
 به چاوشن و اندر روی او پیدا شده از او انکشتان این مقدمه خواهد شد سیتی را چنند
 را همیشه آمدن و تو را و تو نمود و گفتند که ای مهاور که استر جامی به دست فتح انکا میروم چه وجه از
 دریای عبور شود که بلنگا رسیده سیتا را بسیار هم ر که گفت که ای ناتاه همیشه است اگر از
 می پرسی در او ایل ماه بچاکن که چیا نام اکاوشی می شود و برت آن نگاه یا که میان برت
 ندگو را زور یا هم عبور خواهد شد و انکا را فتح کرده در اون دیت را خواهی گشت و سیتا
 را خواهی آورد و بعد از آن سیتی را چنند در چنند و تو را و تو شکار کرده در لشکر خود آمده برت
 اکاوشی ندگو را نگاه داشتند و از ما برت ندگو را زوریای شور عبور نموده و انکا را فتح کرده در اون
 را کشته سیتا را آوردند همه کس که برت بچیا نام اکاوشی نگاه دار و او را ثواب جنگ را
 حاصل شود و هر که مهاجم آن بگوید و هر کس با اعتقاد تمام بشنود و هر دو جهان کرنا که

مهاجم اکاوشی شکل چیه ماه بچاکن

به چه چنند سیتی را از سیتی که شن بر سیتی که ای ناتاه در آخر ماه بچاکن که اکاوشی می شود نام
 چیست و فدا به برت آن کدام سیتی که شن گفتند که ای را به مهاجمی همین سخن را را به انداختا
 از شست من پرسیده بود چنانچه شست من از ما بفرماند که در ست جگ بلانم و
 نام شهری بود چنند سیتی را نام را به در انجا راج می کرد و قوت ده هزار فیل داشت بسیار هم توانا

میشود چسبیت سمری که شش فرمود که ای راه بشنوا کادوشی سبکی سبکی ماه ماکه تیا نام دارم و در آن
کسی برت آن نموده به شخصی که برت چون یافته باشد سبکی آن برت بدید از برت چون بر آنده چون آن
و بر آنکه و چنانچه کیفیت آن بموی گویم روزی اندر به اندر لوک نشسته نمیشود و چشمت شغل بود و چون
گندم در آن و همچنان و آنچه حاضر بوده سر و دهنش میگرداند و در آنوقت مالو آن نام گندم در سبکی
نام است اما نام آنچه آن سر و دهنش بود و در آنوقت شش غالب شد ازین سبب هر دو سر و دهنش
خطا کرد و مال مجنگ کرد و در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا
سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا
و جانوران را که شته قوت خودی ساختند و برت از زن خود گفت نیا نام که مایان چه گناه کرد و نام که از این
آن چو تهنه یاجه و حنث سر میگذرد و کشتن جانوران بسیار عذاب است از گنگی نیا نام مرد و لیکن جانداران
را هرگز نخواهم کشت از و چنانچه نام اکاوشی که آفریاده ماکه میشود تمام روز خیری بخیزد و در وقت شب آن
سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا
که خیری بخیزد و از سر تا سر تمام شب بیدار ماندند و اگر نداشتند از برت چون نداشتند
چنانچه هر دو شخصی باینه بنم سابق که گندم هر چه بود شش در آن وقت لوک بر بون سوار شده اندر لوک
برایت گشتند و اندر رانمشکار نمودند و از آندان ایشان اندر بسیار تعجب ساخت که ای ناتوان که
من ترا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا سر و دهنش را در آنجا
گفتند که ای راه دیوتا را از طفیل برت جیا نام اکاوشی که آفریاده ماکه میشود و ازین برت خلاصی یا
باز بنم دیوتا برت شده ام و در آنجا لوک رسیدیم این سخن را که اندر شفیع از جای خود برخاست و پیر
آنها نموده تعظیم و تکریم بجا آورد و می راجد شش برت اکاوشی نیکو ز سر کس نسیا ثواب
اسمیکد حاکم بیاید و کسی که مهاکم آن بشنود یا بگوید او را هم ثواب بگفت که بر این است خواهد شد

ع

مهاکم اکاوشی بدی ماه بیاکن
را چه چشمت از سر بکشتن مهاکم اکاوشی اوایل ماه بیاکن بر سپید سر بکشتن بجاوان گفت که

ت که ای را چه چشمت کس تلام نام این اکاوشی است قبل ازین زمانه واری بود و چپ و تپ
 تحول شنبه و زیمانه نام نارین دوام و روزیان و پشت لیکن غله گاهی از دست خود کیسی نداده
 بود و بر همین چپ تپ عمر شنبه خورید و زنی من بصورت زنار دار شده بر روزان کاوا و آینه سحر
 ارم که با پیچری و چندان بد و بر همین غصه شده کیمشت خاک در آوندی که در دست داشتند و پشت
 زن که از اینجا غایب شد و زنار و ارقه که ازین جهان رحلت کرد و از طفیل چپ تپ و سحر
 و سرگ لکوک سید و آن کیمشت خاک مندر برای بودن و خوابیدن در سرگ لکوک یافت
 آن و تمام عمر غله کیدانه از دست خود نداده بود و از طرف خوردن و نوشیدن تقدیریه کیدان گرفت
 مان صورت پیش ما آید و ای تاده گفت که ای بچه گوان از گرنکی سپهر ما با و جواب دادیم
 تو در صحت لکوک سوای کیمشت خاک دیگر کیسی نداده و بنا بر آن از غله محرومی الحال آنچه تو
 عمر بر آن عمل کن و در خانه نشسته و روزانه می کند و در خانه بدندان بدیدان تو خواهد آمد سرگ و روزان

و آنکه سببی و قلیله بسیار است و سماجیت دارند و آن زمان بگویی که هر که دهم اکاوشی کسک
 که در اوایل ماهه میشود شکلی که دره بن بدیند از زمانه و روزه را خوانیم او شان و هم یک پرت
 اکاوشی تو شکلی خواهند کرد و به پیتر از طفیل پرت اکاوشی مسطور و تپو پرت خواهند گردید
 از شنیدن این سخن بر همین باز نجاته خواهد و روزه بند کرده اند و درون نیستند و کینان بدین
 او آمدند و دیدند که در روزه بندست و کینان گفتند که در روزه و آن بر همین بنیاد پرت
 که اگر دهم یک اکاوشی کسک تلا که در اوایل ماهه میشود و به شکلی بنایند و خود را بشما نامی آنجمله
 قبول کرده و دهم اکاوشی بر همین شکلی کردند از طفیل و دهم اکاوشی بر همین انواع انواع
 پارچه و غله و زیور و در خانه او میا گشت و آسودگی یافت هر کس مصاحف کسک تلا اکاوشی
 با عتقا و تمام شنبه و یا بگوید و بر و جهان او را آفریند

آن چه بود مسری کرشن فرمود که ای محرم او تا چون ترانش در همین فکر مینانند که راه سوکیت بی آن
کسی بچو سیت که عقب راجه نیز کایج خواهد کرد میان چگونگی تربیت خواهم شد ازین فکر از نشان خون می با
بنابر آن تمام آب که راجه پیران میداد خون میشد چنانچه در بیدم قوم است که هر که لاول یعنی بی او
سیر و نیز رگانش محروم میشوند و زمانیکه فرزند امیل پیدا شود پیران او خوشحال میشوند لهذا را
ازین که فرزند داشت و لگیم میماند لغت بر زسیت خود منبوء و چندا نکه جگ و دهرم و جپ و تپ
برای حصول فرزند راجه و رانی میکردند و چون فایده نداشت در همین فکر تمام عمر راجه و رانی بگذشت
و پیری رسید چون ازین فکر راجه و رانی عاجز آمدند و ر خاطر آوردند که اگر در اسیکشم و ر زک
افتاد دست ازین کار باز داشت روزی راجه بر اسب سوار شده بخیل رفت چه بنید که مان
تالاب است و گرد تالاب رکھیشتران نشسته تپشیا سیکند راجه پیش آنها رفقه و نڈوت کرد و کھیش
همه ران شده پرسیدند که ای راجه چه طلب داری که در اینجا آندی بتو مهربان گشته ایم راجه پرس
هر چه رکھیشتران شما از کجا آمده اید و سیراکه ام مقصد تپشیا مینماید رکھیشتران گفتند که چو
ماه ماکه نزدیک رسیده برای ایشان ماه مذکور از شیو لوک برین تالاب رسیده ایم تپه و آنا نام
است هر کس که آن را برت نماید بخانه او فرزند اهل نصیب اهل و دهرم و نیک پیدا شود و هر گاه
ازین جهان فانی انتقال میکند به یکیشتر لوک بر ایت میشود راجه این سخن شنید بسیار خوشخا
شد چه که تمام طلب او همین بود که ماسراج مقصد او حاصل کرد این حقیقت از رکھیشتران شنیده
آمده برت اکادشی کرد و بر دزد و دوشی باین برت نمود چون از برت اکادشی رانی راحل نڈوت بعدا
نڈه ماه فرزند تولد شده صاحب جمال و دهرم آتما مثل راجه گردید و راجه رحلت ازین جهان ک
به یکیشتر بر ایت شد و پیران راجه بمقصد رسیده خوشدل شد راجه جڈشتر شنید و خوش فرخ
سیر کرشن چه گفت هر کس جها تپه و آنا نام اکادشی از دل و جان بگوید بشو بخیل راجه جو جگ بید و او

مهاکم اکادشی کرشن بچپه ماکه

راجه جڈشتر پرسید که در اوایل ماه ماکه اکادشی میشود نام آن چیست مهاکم آن چگونه است سیر کرشن

آن از افراط خواب و در ششم نپایند فرود از اکاوشی سر با وقت دو پسر در بر آمده و در گذر دیدار
 بیت گرسنگی با وقت کشتن جانوران نداشت لاجا ز زیر درخت رفته بچل چند آورده نیز وقت پیلان در ریخ نگاشت
 بل بای ریخ نخور که روز افزون شد تمام شب همان قسم ماند چون روز و او ششی شد که شن جیو میگوند
 ی بر او مهربان شدند و بچل های که در ریخ و درخت پیلان نگاشتند بود از او پرسیدند که تمام روز که چیزی
 بر و برت تصور کردم تمام شب که از سر بیدار ماند چنان گرن قرار داد و بچل برت سو بچلا ایگاکا
 و خبشیدم هرگاه بچل با هم پانته شد که ایگاکا بچل و بچل و بچل در آنجا حاضر شدند پس راجه
 بهر مانده که اسب از گیاه و شیفن از پسر نشست و از غیب شنید که ای پسر راجه دیر و سو بچلا ایگاکا
 و در آن روز تو گرسنه ماندی لهذا بچل اکاوشی بتو از زانی داشتیم این اسب از طفیل برت اکاوشی
 سگ تو آمد و برین اسب سوار شده نزد پدر خود رفته راج ملک پدر خود بکن که از برت اکاوشی
 راج خواهی یافت و وقت رحلت ازین جهان فانی میگشیم خواهی رسید پس راجه این سخن
 شنیده بر اسب سوار شده پیش پدر رفته سلام کرد پدر چون دید که بدر دراز و بختار
 ز تن او در رفته و گویان و بده در و آمده تمام راج با و داد و خود بخت شیا برت
 بد از آن کتختانی پسر راجه شده چهار فرزند از او پیدا شده و شانزده هزار سال راج
 و ده بیو میگشیم و هام رفت هر کس مقام سو بچلا اکاوشی بگوید و بشنود بچل امید بک
 با و برایت ستود

مقام اکاوشی سدی پوس

پسر راجه جیو شتر از سمری که شن جیو پسر سید که ای بچل گوان در آخوایه پوس اکاوشی
 شود نام بچل آن بن مفصل بیان فرماید سمری که شن گفت که اسی دهم اوتار در
 در اولی نام سمری سو کیت نام راجه راج سیکر و جنگا نام رانی تی بتا بود از شست
 باه آهسته لیکن فرزند داشت بنابر آن متفکر میان دقتی در ایام کثالت بزرگان خود را آب میداد
 ن ترپن میگرد تمام آب خون شد سبز گانش ز رسید راجه جیو شتر پسر سیدی بچل گوان جیو آب خون میشد

گفته اند که از شما انجا که با من است رکعتی ششم نموده در میان مرا تیره که معلوم کردم بویا گویم و منی استری را چه برت و منی گردیده بود از راه برت و ان خواست را برت و ان نه از ان عذاب در نال افتاده است. اجه از رکعتی ششم رسید که از نوم و جگ و ان آفرایند که از کون آن بیکنیم لوک از ترک خلاص گردیده برود و رکعتی ششم گفت ای راه برت و ان انهن سوخته و آتا تمام اکاوشی میشود برت و از تمام قبایل و رعیت خود بکنانی و دهرم آرا پریش شکلیپ کرده بدی که سبب دهرم آن بد تو به میکشید پارت خواهد شد. راه حسب فرمود برت اکاوشی بجای آورده بر روز و او دوشی دهرم آن بنام بد تو و شکلیپ نمود و در ان شب باز فرمود و از خواب بیدار که در ان شهر چهر بر یوان طلا نشسته است و تمام وجود او دیوتا سرپ شده است چکر و خفتی مالا و رگا و انداخته است از راه گفت رحمت بر تو باد که از دهرم تو از عذاب و دوزخ خلا شدم و به میکشید پارت یا فتم سری و مایاج ترا و بر دوزخ عالم سراز و نیک نام نگا دارد و این سخن کرده از نظر غایب شده به میکشید لوک رفت درین اثنا از آسمان گلمای بر سر راه باریدن گرفت ای ارجن برت اکاوشی آخر ماه انهن این طو است پر کس که تنگ آید و برت بکنند و بشنود و در اهل سید و جگ

مقام اکاوشی کرشن کچپوس

انجین پرسید که ای معساج مقام اکاوشی که در اوایل ماه پوس میشود و بگوید که نام او حصیت پهل آن که ام است کرشن همه گفت که ای ارجن اکاوشی بدی ماه پوس سوخته نام دارد و در زمان سلف نامک نیست نام راه برت چهار سپهر داشت از انجمله سپهر کلان او بونیک نام شراب خوار و قمار باز و همیشه نظر بر مال دیگران داشت هر چند پدرش غنیست میگذاشت بدی و نمیشد چون پدر دید که از بد کردار کسی بود که قمار می نمود باز نمی آید از خانه بد ساخت بعد از ان در شهر به وقت شب و دومی کردن گرفت روز سه شنبه که در ان او را بدزدی گرفت و دیدند که سپهر راه است او را نگذاشتند پس راه برت بیابان گرفت بر زبانه ان کرشن پهل چیزی زبانه خود داشت فروخته بولیان داده و مردم میگذاشتند تمام زیور و پاره عرق شد همیشه بر زبانه بگذاشت و جانوران را گشته می خورد و در اوایل زمین ماه پوس بود از ان سو سرازه بر انداختن قمار و بگذاشتن پهل تمام نشسته

و در روز نهمیدار جن پرسید اگر بریزا کاوشی عورت غسل کرده باشد چه باید کرد مهر بانی
فرموده بیان فرمائید سر یک شش جیو فرمودند که تمام روز و نیم شب برت نماید بعد گذشتن نصف
شب اگر نجاست کند و کعبه ندارد احوال بصل برت گفته شد آنچه از رفتن بیکو جیو و بری ناخسته
جیو ایشان گنگاد خور ایندن بست کرد و برینان و غیره از و نڈی و هزار بگوشه شود از یک برت
اکاوشی حصول است هر کس که بانیله را کاوشی از نیم برت نماید بصل سطور با و پر اپت شود اگر اکاوشی
از پنجاه و نڈانیزا باشد برت باید نمود و شخصی که بانیله برت نماید انواع انواع پانک از و و و
میشوند از سدی پدم پوران نوشته شد

۲

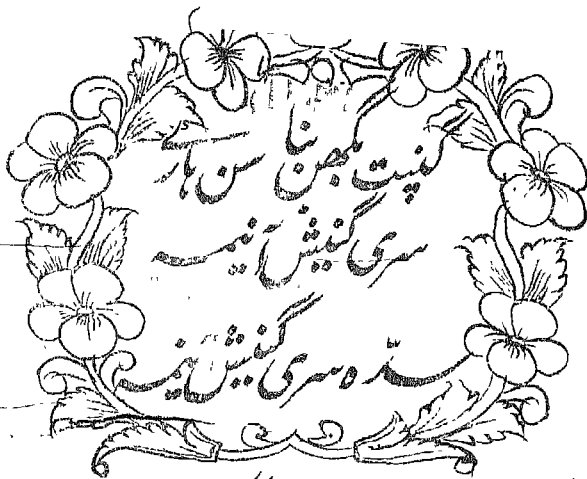
مقام اکاوشی سدی اکین

ار جن پرسید ای نهجوان در ماه اکهن کل سخته اکاوشی میشود کدام نام دارد و برستش
کدام دیوتا است بمن بیان فرمائید سر یک شش جیو فرمودند که اسی باجست و تو بیگو که اکاوشی
سدی ماه اکهن موحظه و تا نام دارد و پوجا و سو و از منوی تلسی نماید و در زمان پیشین اکاوشی
نام راجه بسیار و هر آتا بود و ز سر و وقت خواب پدر خود را در نرک دید که هر دو پاجی بالاد
و سر در زیر داشت و با نوع عذاب گرفتاری دارد و با نوع عقوبت گرفتار است و میگویی که
پدر در عذاب گرفتارم تو در مرت لوک راج میکنی چیزی ای کار کن که از عقوبت دفع خلاص
شده و بیگانه پاپت شوم چون راجه بر از خواب بر آورد و تفکر شد بوقت صبح تمام پندتان
شهر او در را خود را طلبیده پرسید که تیر این باید که همه یاد و میان خود با اتفاق نمود و راجه گفتند که در لوک
شهر بیانی است و از تجارت من در کعبه شش تیرای کن از او شان حل این شکل خواهر گردید و راجه هاتر
بر اسب چهار رنده و در آن شهر چون در آنجا رسید چه بیند که بسیار کعبه شش ان جهاد است و تیران
این تجارت من در دهیان شش تیرای راجه از اسب نرود آتشش و کعبه شش ان در بسته
است و دزدت نمود برت من بجای شش تیرای راجه جاد او و غیره پرسید گفت که در اسطه آمدن از شهر
حییت با لگو را که کیفیت دیدن خواب پدر خود را در عذاب در نرک دیدن بیان نمود گفت که بر

طریق استخراجی

محمد بن اكاوي

روز دهمین بچل بار نماید و از آب گرم غسل نکند و چماقت نماید و در بار خنجر و دو اکاوشی و سیمین میدی
را برت نسازد و از خنجر است نجاست نکند و دست بگوشه کشد و بار خنجان خنجر و وزیر گشت نخورد
و در ظرف روئین طعام خنجر و دو عا که کورم و بخیر و خنجر و دوشیر گوشتند خنجر و بر و روز دهمین بچم نماید و
بروز اکاوشی کام کرد و ده لوحه موه نماید و امانت کسی نکند و در فرغ نکند آئینه نه بنفید و با عورت نیا
کند و برگه بقبول خنجر و امانت دیو نیا نکند و در فرغ نکند و قمار بازی نسازد و پاره چیه نیامد و
شب جاگرن نمود که تخانار این گوید و بشنود و این طوطی را نماید و بر و دو اکاوشی را بخشند نالند و لیون خنجر و

روزی سرکشین حیوان از ارجن ایشاد که فکر که اگر کسی خواهد در هر دو عالم به آید و مانند کاپی
تستای مال و فرزند و به آرد می دیگر و نیوی بهره رگه و در وقت رحلت از پنج مان فانی خلا
شده به بشن لوک پراپت شود برت اکاوشی با عقد قادر درست نماید بر اراسمید
یک طرف برت اکاوشی یک طرف کسانیکه برت اکاوشی مینامند پهل آن بشمارست و
تزدیک آنها چیم دوت نمی آیند پهل در آن و سورج برت و چند برت و تیر تهمه با و جگ
سبب می شود و دوان دوان میگرد و اینهمه پهل از یک برت اکاوشی پراپت میشود
درین شک نیست تو خدا تگزار و دیار سنی لهذا توبو بیان میکنم چون ارجن بشنید دست بسته
ایستاده پیر کرمان کرده و دوت نموده گفت که ای ناتمام نار این بسیار که نم بختی و

به این زبان در زبان که گمان

ز یک کتاب به فارسی با آن عمل بران شمر سناست جهانست طریق آفاق گشایش و دیوان

در طبع نامی منشی نوک کشور به طبع من مقبول جهان

